

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Hvad er dog Paaske sød og bliid

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Hvad er dog Paaske sød og bliid", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 127. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid86400/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

5. Høye, lave, gamle, unge,
I og uden ægteskab,
Ja og hver en børne-lunge
Prise vores Frisermand.
Hvo kand best for JEsum siunge?
Synger hvad I kand og veed
I den lange evighed.

8. Paaske-Psalmer.

Nr. 45.

Mel. Af højden oprunden er.

Hvad er dog Paaske sød og blidt
For dem, som kiende naadens tiid,
Og syndens jammer finde,
I JEsu alene grav vi see,
At alle himle ad os lee,
Og seyers krandse binde,
Den dag
Vor sag
Og elende
Fik en ende,
Da vor søde
JEsus hand stod op fra døde.

2. For vore synder er hand død,
Til vor retfaerdighed hand brød
De stærke dødens porte,
At hand opstod, det viser grandt,
At synden, gandske vist og sandt,
Er død og evig borte,

Vor nat
Er plat

85

5, 6: synger] stanger Jt-s.
Nr. 45. C. II-J. 1, 3: syndens] Syndens C. 1, 4: vi see] at see Jt-5. 2, 3: dødens] Dødens C.

Nr. 45. Original. — 1, 3: finde] føle. — 1, 4 f. lig. hører til 1. 1 som nærmere forklaring. — 2, 1-3: Rom. 4, 25. — 2, 8: plat] fuldstændig.

Overvunden
Og forsvunden,
Da vor øde
JESus hand stod op fra øde.

3. Hand er opstanden, det er got,
Den grumme død til evig spot,
Som før saa mægtig bruste,
Hand er opstanden, det er vist,
Det sorte riges magt og list
Vor kiere JESus knuste,
Det ord
Skal, hvor
Jeg mas varke,
Af min tanke
Aldrig svinde:
JESus kunde døe og vinde.

4. Hand er opstanden, det er stort,
Og dermed er en ende gjort
Paa al min vee og jammer;
Hand er opstanden, det er nok,
Min grav, som var en fange-blok,
Er nu et brude-kammer,
Al spee,
Suk, vee,
Dødens fagter
Jeg foragter,
Gravens hvile
Synes ad mig nu at smile.

5. Nu er her vey til livets land,
Op alle! følger, hvad I kand,
Vor frelsere og hoved,
Hand er opstanden, dette ord

4,9: *dødens* [Dødens] C. 5,1: *livets* [Livets] Lijssens C.

5,3: Ef. 5,23; Kol. 1,18.

Skal ræbes højt paa denne Jord,
Hand være evig loved,
Vær glad,
Guds stad!
Alle tungter
Raaber, siunger
Mod hinanden:
JESus er, hand er opstanden.

Nr. 46.

Mel. JESu du min glæde.

Hører, I som græde,
Og med taarer væde
JESu hvile-sted,
Bort med græd og klage,
Her er gode dage,
Her er fred og fred!
Jesus alt
Har brugt gevalt,
Brekket alle dødens skiolde,
Intet kunde holde.

86

2. Hand er alt fra døde
Standen op at møde,
Eder seyer-fuld,
Engler kam i finde,
Intet meer her inde
I hans graves mold;
Seer kun paa
Det sted, hand laae!
Kaster derhen al den smerte
Bort fra eders hierte.

Nr. 46. C/Ps. Overskrift: Engelen Tale til de bedrevende Quinder C. 1, 9: dødens
dødens C. 2, 3: seger-fald] Segers fald C.

b, 8: Guds stad] menigheden.

Nr. 46. Original, — V. 1-3: Mt. 28, 5-7; Mk. 16, 6-7, — 1, 8: gevall] magt. — 2, 6: græde] grave.